

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

Nr. 9647/1154/2013

1004 2013

**Domnului Valeriu Bădulescu,
Președintele Consiliului de mediere**

Stimate domnule președinte,

Ca urmare a adresei dumneavoastră nr. 1753 din data de 16 aprilie 2013, prin care ați transmis Consiliului Superior al Magistraturii punctul de vedere referitor la propunerea legislativă privind modificarea și completarea Legii nr. 115/2012 privind medierea și organizarea profesiei de mediator, inițiată de deputatul PP-DD Tudor Ciuhodaru, vă comunicăm următoarele:

Solicitarea dumneavoastră a fost analizată în ședința din data de 27 iunie 2013 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, exprimându-se următoarele aprecieri:

Pentru respectarea normelor de tehnică legislativă, intervențiile propuse prin proiect trebuie raportate la actul normativ de bază – Legea nr. 192/2006, și nu la unul din actele modificatoare ale acestuia, respectiv Legea nr. 115/2012, ale cărui dispoziții s-au integrat, de la data intrării lor în vigoare, în actul normativ de bază, ținând cont că propunerile de modificare legislativă nu privesc acest din urmă act normativ modificator.

De asemenea, în ceea ce privește abrogarea alin. (5) al art. 70, s-a apreciat că această propunere nu se justifică, dat fiind că norma nu se referă la ședința de informare privind medierea, ci la obligația mediatorului de a transmite organului acordul de mediere și procesul-verbal de încheiere a medierii în original și în format electronic dacă părțile au ajuns la o înțelegere sau doar procesul-verbal de încheiere a medierii în situațiile prevăzute la art. 56 alin. (1) lit. b) și c), pentru soluționarea cauzelor penale în baza acordului încheiat ca rezultat al medierii.

În ceea ce privește prorogarea, până la data de 1 septembrie 2013, a termenului prevăzut pentru intrarea în vigoare a art. 60¹ din Legea nr. 192/2006, prin Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 4 din 30 ianuarie 2013 s-a corelat data de intrare în vigoare a dispozițiilor art. 60¹ alin. (1) lit. a) - f) din Legea nr. 192/2006, cu data intrării în vigoare a noului Cod de procedură civilă, respectiv a art. 60¹ alin. (1) lit. g) cu data intrării în vigoare a noului Cod de procedură penală (art. VIII din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 4/2013).

Cu privire la propunerea de eliminare a obligativității participării la ședința de informare privind avantajele medierii în vederea soluționării pe această cale a conflictelor în materie penală, s-a apreciat că aceasta nu se justifică, din următoarele considerente:

Legiuitorul român a optat pentru a permite medierea doar pentru o anumită categorie

1

Adresa: București, Calea Plevnei, Nr. 141 B, Sector 6

Tel: 3116900; Fax: 3116901

Web: www.csm1909.ro

*"Consiliul Superior al Magistraturii
este garantul independenței justiției"
(art. 133 alin. 1 din Constituție,
republicată)*

de infracțiuni și anume numai acelea pentru care părțile au deja un drept de dispoziție recunoscut de Codul de procedură penală, prin care pot influența declanșarea sau desfășurarea procesului penal.

Astfel, potrivit art. 67 alin. (1) din Legea nr. 192/2006, *"Dispozițiile din prezenta lege se aplică în mod corespunzător și în cauzele penale care privesc infracțiuni pentru care, potrivit legii, retragerea plângerii prealabile sau împăcarea părților înlătură răspunderea penală"*.

Acestea sunt, în general, infracțiuni de o gravitate redusă, iar oficialitatea procesului penal în aceste cauze poate fi limitată de manifestarea de voință a părții vătămate, care, în orice moment al procesului penal își poate retrage plângerea și, respectiv, se poate împăca cu învinuitul sau inculpatul.

Propunerile de modificare a actelor normative trebuie să țină seama de viziunea și liniile directoare care stau la baza întregului sistem legislativ, să se coreleze cu principiile acestora și să aibă în vedere norme deja aprobate, respectiv prevederile noului Cod de procedură penală, adoptat prin Legea nr. 135 din 1 iulie 2010, care urmează a intra în vigoare la o dată ce va fi stabilită de legea de punere în aplicare a acestuia.

Astfel, prin Legea nr. 202/2010 privind unele măsuri pentru accelerarea soluționării proceselor s-a reglementat expres și consecința încheierii acordului de mediere, fiind modificat articolul 10 alineatul 1, litera h) din Codul de procedură penală, referitor la cazurile în care punerea în mișcare sau exercitarea acțiunii penale este împiedicată, astfel: *"a fost retrasă plângerea prealabilă ori părțile s-au împăcat ori a fost încheiat un acord de mediere în condițiile legii, în cazul infracțiunilor pentru care retragerea plângerii sau împăcarea părților înlătură răspunderea penală."*

O prevedere similară se regăsește și în noul Cod de procedură penală, care în art. 16, cu denumirea marginală „Cazurile care împiedică punerea în mișcare și exercitarea acțiunii penale”, la litera g) prevede: *„a fost retrasă plângerea prealabilă, în cazul infracțiunilor pentru care retragerea acesteia înlătură răspunderea penală, a intervenit împăcarea ori a fost încheiat un acord de mediere în condițiile legii”*.

De asemenea, în noul cod se regăsesc și prevederile privind suspendarea urmăririi penale respectiv a judecății - pe durata desfășurării procedurii de mediere [articolele 312 alin.(3) și 367 alin.(3)].

Totodată, având în vedere modificările recente ale Legii nr. 192/2006 aduse prin Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 90 din 12 decembrie 2012, ori cele aduse prin Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 4 din 30 ianuarie 2013 privind modificarea Legii nr. 76/2012 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative conexe, actuala reglementare transpune în norme interne principiile generale cuprinse în capitolul II din Recomandarea nr. R (99) 19 a Comitetului Miniștrilor către statele membre privind medierea în materie penală (adoptată de Comitetului Miniștrilor la 15 sept.1999, la a 679-a reuniune a delegațiilor miniștrilor).

Astfel, așa cum prevede articolul 10 din capitolul IV al Recomandării, înainte de acceptarea medierii, părțile sunt informate în legătură cu drepturile lor, cu natura procedurii

de mediere și în legătură cu posibilele consecințe ale deciziei lor.

Articolul 11 al aceluiași capitol prevede că: „Nici victima, nici infractorul nu ar trebui să fie determinați prin mijloace incorecte să accepte medierea”. Textul legii române prevede expres în art. 67 alin.(2) că „Nici persoana vătămată și nici făptuitorul nu pot fi constrânși să accepte procedura medierii”.

De asemenea, prin Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 90 din 12 decembrie 2012, a fost modificat art. 60¹ alin. (1) lit. g) din Legea nr. 192/2006, astfel încât să prevadă soluția și pentru situația în care victima nu dorește să se întâlnească „față în față” cu făptuitorul, introducându-se teza finală a acestui text astfel: „în cazul infracțiunilor pentru care retragerea plângerii prealabile sau împăcarea părților înlătură răspunderea penală, după formularea plângerii, dacă făptuitorul este cunoscut sau a fost identificat, iar victima își exprimă consimțământul de a participa la ședința de informare împreună cu făptuitorul; dacă victima refuză să participe împreună cu făptuitorul, ședința de informare se desfășoară separat”.

Față de cele menționate, având în vedere importanța ședinței de informare a părților cu privire la mediere, care presupune informarea cu privire la drepturile și obligațiile părților, rolul mediatorului, avantajele medierii, dar și efectele juridice ale acordului de mediere, s-a apreciat că propunerea de eliminare a obligativității participării la ședința de informare privind avantajele medierii în vederea soluționării pe această cale a conflictelor în materie penală nu se justifică.

Cu deosebită considerație,

SECRETAR GENERAL,
Judecător Roza MARCU

